

عنوان مقاله:

مولف‌های پست‌مدرنیستی در غزلیات حافظ شیراز

محل انتشار:

دوفصلنامه زبان و ادب فارسی (نشریه سابق دانشکده ادبیات دانشگاه تبریز)، دوره 70، شماره 235 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

الهام علی جولا - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی، پردیس البرز دانشگاه تهران

محمد منصور طباطبایی - دانشیار زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

پست مدرنیسم طغیان‌یست علیه باورهای تک بعدی و تک صدا. این فکر هیچ ذهن و مرز خاصی را شامل نمی شود و هر لحظه و در هر مکانی سر بر می آورد و در قاب یک اثر هنری متجسم می شود. گرچه اصطلاح پست مدرن در این مقاله از ادبیات و نظریه های غربی وام گرفته شده و حاکی از تفکر و زبان فرهنگ دیگری است ولی هدف این مکتب و کارکردهایش جهان شمول است. در این مقاله کوشیده ایم تا مطابقت های فلسفی مکتب پست مدرن را در غزلیات حافظ بسنجیم و تا حد امکان فضای سازی و فلسفه متعالی این شاعر برجسته و جهانی ادبیات کلاسیک را نشان دهیم. مولفه های پست مدرنی اقتباس، عدم قطعیت، کارناوال، فروپاشی روایت های کلان، کالای ذهنی، مرکزیت زدایی، وجودشناسی، اتصال کوتاه... در این سیر به مدد ما آمده است.

کلمات کلیدی:

رشحات الغیبیه، یوسفعلی بهبهانی، سلسله، تصوف

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1199744>

